

[Statsministeren.]

mest retter sig imod de indkomstgrupper, som det her drejer sig om, og først og fremmest retter sig netop imod deres mulighed for at forbedre deres indkomst uden at blive straffet skattemæssigt.

Jeg har forstået på hr. Anker Jørgensen, at socialdemokratiet ikke ønsker at holde sig uden for indkomstpolitik og uden for de drøftelser, der skal føres her i folketinget, og som jo skal føres, hvad enten det nu går på den ene eller den anden måde i dag. Jeg har forstået det, og jeg noterer det med tilfredshed og vil gerne sige, at det er også regeringens opfattelse. Det er noget, vi ser på med megen alvor, og det er noget, vi ser på også med den indstilling, at vi ikke ønsker på nogen måde at spille os noget af hænde eller rettere at spille samfundet den mulighed af hænde, at man kan føre en fornuftig, solid indkomstpolitik, ikke til gavn for bestemte grupper, men simpelt hen til gavn for os alle sammen.

Finansministeren (*Anders Andersen*):

Jeg har kun et par enkelte bemærkninger. Jeg har på fornemmelsen, at det vist snart ville være passende, om debatten om ændringsforslagene blev afsluttet.

De bemærkninger, jeg har, er til den diskussion, der har været om skalaer, procenter, i forbindelse med fremskridtspartiets forslag kontra forligspartiernes forslag. Der er én ting, man skal være opmærksom på: at de skalaer og de procenter, som fremskridtspartiets forslag bygger på, bygger ikke på en skattelettelse på 7 mia kr., men bygger på en skattelettelse på 10 mia kr. Og dertil kommer, at der skal skadesløsholdes over for kommunerne, hvad der yderligere vil koste omkring 4 mia kr. Altså, enten skal der spares 14 mia kr. for at nå frem til fremskridtspartiets skala, eller også skal der findes andre ting, eller også skal de procenter, der skal regnes med, og de sammenligninger, man har, rettes ind efter de faktiske forhold. Derfor er den diskussion jo i og for sig ikke meget værd, for hvis man sammenligner, hvad skalaerne vil bevirke i kroner og øre, når vi tager en skatteyder med en hjemmearbejdende hustru, så er der, selv om vi kun sparer 7 mia kr., og fremskridtspartiet regner med 10 mia kr., en meget betydelig større skattelettelse i forligspartiernes skala, end der er i fremskridtspartiets. Det bliver jeg

nødt til at sige, for det kan ikke hjælpe, at man vil sammenligne 7 mia kr. med en skattelettelse på 14 mia kr., som fremskridtspartiet er lige ved at gøre. Men selv om man gør det, vil det særlige system, som fremskridtspartiet bruger, være medvirkende til, at der alligevel er en større skattelettelse i regeringens forslag.

Skulle kommunerne selv dække de 3-4 mia kr. ind, så ville skattetrækket på det første stræk ikke blive 44 pct., men formodentlig 3-4 pct. højere, for så var man nødt til at forhøje kommuneskatteprocenten for at kunne tage disse beløb hjem. Det skal man også have med ind i billedet, når man drager sammenligninger mellem den ene skala og den anden.

Så har jeg i og for sig kun en enkelt bemærkning til hr. Kjeld Olesen, der talte om fradragene. Hr. Kjeld Olesen var jo så fiks, at han kun nævnte rentefradraget. Mig bekendt har der aldrig været noget problem under forhandlingerne med hensyn til 2.000 kr.s fradraget, det gik socialdemokratiet ind for, det har aldrig været diskuteret som et problem. Jeg erkender, at rentefradraget har været diskuteret som et problem, hvor man var nået frem til et forlig på, at det var 25 pct., maksimalt 4.000 kr., det erkender jeg. Men 2.000 kr.s fradraget stemte socialdemokratiet også imod ved anden behandling, selv om de principielt og reelt i virkeligheden går ind for det. Det burde hr. Kjeld Olesen have draget med ind i vurderingen, når vi snakker om disse ting. Var 2.000 kr.s fradraget blevet bibeholdt, så kunne trækprocenten for de første træk have været lavere, end den nu blev; det ville have været en fordel for indtægter på de laveste trin, og det havde vi gerne set.

Jeg skal nøjes med disse bemærkninger. Jeg tror, at hvis jeg fortsætter, vil det blive gentagelser af meget af det, der har været sagt.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det er meget beklageligt, at landets finansminister kan gå på talerstolen og fremsætte positivt urigtige oplysninger om tal, som beror på, hvad hans egne embedsmænd har beregnet. Vi ved godt, at de beregninger, vi har fået vedrørende fremskridtspartiets